

DEVECSERI UJSÁG

Társadalmi, közgazdasági és politikai hetilap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	8 pengő
Fél	4
Negyed	2
Egyes szám ára	20 fillér

Felelős szerkesztő:

Dr. SOMOGYI KÁROLY

Kiadótulajdonos:

HUSS FERENC

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Devecser, Klapka-ucca 16.

TELEFON 23.

Ide intézendők a lapot érdeklő mindenemű közlemények

Képviselőnk beszámolójából.

Dr. Schmal Károly neve kerületben — előzetes nagyjértékű munkájának eredményeit dicsőítő címei és kitüntetései nélkül is — fogalomná vált.

Személyében nagyrabecsüljük a széles látókörű és komoly politikust, az alapos tudású és élesen látó nemzetgazdász, az Országos Központi Hiteleszövetkezet messze jövőbe néző, nagyszabású terveket szövő vezérigazgatóját, sokféle nemes célú társadalmi mozgalom önzetlen és fáradhatatlan harcosát; de mégis, akit benne szeretünk, az nem az államtitkár, a politikus, a nemzetgazda, vezérigazgató, hanem az igazi embert-szerető ember, a falu barátja, aki a szeretet vért nem ontó szelid fegyverével, egyszerű, mindenki által könnyen érthető, de nem falrengető, hanem okos, meggyőző eszméivel, azoknak sürű hintegetésével akarja feltámasztani a régi országot, nemcsak, hanem annál nagyobbá, szebbé és holdogabbá felépíteni az újat.

Ünnep nekünk, ha közénk jön és minden találkozásunk vele kedves emlékeinket gazdagítja, tanulságainkat szaporítja és iránta való szeretetünket, bizalmunkat mindig hatalmasabban erősíti. Még a minden áron, a „csak azért is” ellenzékiek is kénytelenek a most mondottak igazságát elismerni.

Beszámoló beszédeiből, (Tuskeváron, Kisberzsényben, Apácatornán), fehér asztal melletti felszólalásaiból, közvetlen, meghitt társalgás közben elhangzott mondásaiból a haza és emberszeretet melegsége, a törhetetlen akarat ereje lángol elő. Sok nemes eszmét és gondolatot irhatnánk itt le ő utána, de a tér kicsiny erre.

Ezuttal csak az általa is legnagyobb kijelentett egy gondolatával: a falu jobbilletébe kiharcolású célként kitűzött eszméjével foglalkozunk. E szerint a falu népe az az egyedüli szilárd alapzat, melyre az állam-szervezet és egészséges emberi társadalom felépülhet, ezt kell tehát elhanyagolt állapotából kiemelni, erősíteni. Képviselőnk ezen feladat megoldásán dolgozik már diákkora óta s ezt vallja ma is élete céljának, munkái ezen azzal a szivós kitartással, amely a dunántúli, bakonyvidéki magyart jellemzi s amely — sajnos —

a mult időkben ugyancsak mostoha gyermeke volt a hazának.

Mert miért csak a városoknak jut a villanyvilágítás, a kórház, az iskola, a jó ut, az aszfaltjárda, az u. n. népjóléti intézmények sokasága olcsón, ingyen, különös érdem nélkül?

Miért ne lehetne — akárcsak a nyugati államokban — minden falu külső formára is egy-egy kicsinyített város, annak tisztaságával, csatornáival, fénnyel, rendjével és közcélú intézményeivel?

Hiszen elmúlt már az az idő, amikor idegen hatalmi érdek gyarmatosra, sötétségre, műveletlenségre, iparunk és kereskedelmünk megtojtására kárhóztatott bennünket, gyapjas birkává ohajtott tenni, amely csak arra volt jó, szőrével, bőrével, húsával, vérével tápláljon egy felfuvalkodott s emberi kiválóságban is messze mögöttünk maradó — Ausztriát.

Nem akarunk a város és falu között ellentétet támasztani, de az igazságot és igazságtalanságot sem hagyjuk letagadni. Kevés a takarmány és kapás termés, a kukorica, burgonya, emiatt drágaságtól félnek a nagyvárosok s ezt „le akarják törni” és pedig olyképpen, hogy a gazda a kevésért se kaphassa meg az illő árat, fel akarják függesztetni a mezőgazdaságot védő vámkokat, amely szándék valóra válva azt eredményezné egyrészt, hogy az állambevételek csökkennének, a drágaságot letörni akarók pedig „államségéllyel” usznának ki a bajból s mindennek levét megint csak a természeti csapástól amugy is lesújtott mezőgazda inná meg s fizetné meg — adóban.

Vigyázzanak a kormányon levők! Az ipari cikkek drágaságát senki sem tudja, de nem is akarja letörni: erről nem „ankéteznak” a városok.

A természeti csapás okozta drágaságon csak egy eszközzel lehet és kell segíteni: tessék az igényeket megszorítani, a szükségben szűkebben élni, a haszontalan fényűzést elhagyni, takarékoskodni!

A falunak ma nincs megszervezett ereje, mely szavának suljt adna. A falut meg kell erősíteni — felülről is, de önerőnkől is — ami nem más, mint az összetartás, a szövetkezés.

S.

Hol a pápai autóbusz?

Laptársunktól, a *Tapolcai Lapok*-tól vetjük át az alábbi sorokat, amely bennünket hasonló mértékben érdekel. Megjegyezzük, hogy e tárgyban mi is interveniáltunk a posta-igazgatóságnál, azonban ezideig teljesen eredménytelenül, mert a Pápa—Devecser—tapolcai autóbuszjárat még mindig nem indult meg.

„Teljes egy hónapja annak, hogy e lap hasábjain szóváltattuk a pápai autóbuszjárat ügyét. Azóta nem történt semmi intézkedés. Május közepére ígérték s ma, augusztus utolsó napján még hire-hamva sincs a pápai autóbuszjáratnak.

Nagyon megőrültünk neki, mikor megígérték. Vidékünknek nagy szüksége van arra, hogy gazdasági életébe minél több irányból bekapcsolódjanak. Devecser, Pápa: új érlett volna, amelyen a Balaton felé, kereskedelmünk fele új, friss élet indult volna meg. Hivatalos község és közönség — nagyon nehezen várta a járatot s a hivatalos község az ígérettel szemben, magára nézve azonnal kötelességnek tartotta a postavezérigazgatóság kívánságát: pár nap alatt átalakította a szükséges garaszt és sofförpíhenőt.

Mikor a város e kötelezettséget teljesítette — ajánljuk ezt a postavezérigazgatóság figyelmébe — a posta ígérete, terve is kötelezettséggé vált. A posta azonban e kötelezettséget nem teljesíti. Eltelt egy negyedév, autóbusz nincs és a posta a községet ezeket után még arra sem érdekesítette, hogy hivatalosan közölte volna vele, mi ennek a késedelemnek az oka.

Augusztus elrősen kérdést intéztünk ebben az ügyben dr. Szücs Mihály postafőnökhöz, aki ezt a választ adta, hogy a vezérigazgatóság az autóbust a Balatoni Kulturnapra tartja vissza s csak annak lezajlása után adja át a Pápa—tapolcai postautóknak. Mi ezt az intézkedést is helytelenítettük, mert éppen a díszes kulturnap érdekében, a pápaiak érdekében pont azon a napon ezen a vonalon kellett volna közlekedni az autóbuszoknak.

Most, egy hónap után, szeptember hó elsején újból tisztelettel szóváltasszuk: hol a májusra ígert pápai autóbusz? A Sümeg—devecseri járat, a mi véleményünk szerint jelentéktelenebb — megindult. Igazán ideje volna, ha a pápai sem késne egy nappal sem tovább.

Tapolca nagyközség nagyon készségesen és nagyon gyorsan megépítette a garaszt, amit a posta sürgősnek mondott. Nos, hát mi most újról autóbust kérünk!

A Rolykó-féle Tiszaujlaki bajszpedró mindenütt kapható.